

Ngày 11-12- 2008

Tuần trước, trên Nguyệt Vi đã đăng bài bàn của Giáo Sĩ Trần Gia Phụng về bản tin giới thiệu một cuốn sách in ở Đài Loan, chứng minh nhân vật Hồ Chí Minh là một người Trung Hoa mao danh. Còn nhân vật Nguyễn Tấn Thành thực sự đã chết vì bệnh lao từ năm 1932 rồi. Bản tin đó đã được chuyển nhau trên mạng Internet Tháng Mười Một, nhưng nguồn tài liệu đã được bài của Trần Gia Phụng giới thiệu để ý đến. Nhưng khi nhìn được tin từ các nguồn đó, phần lớn các nhà sử học đều cho là không tin có ai lại đóng vai giả mạo giới thiệu như vậy. Nhưng đây không phải là lần đầu tiên có người nêu lên vấn đề “Hồ thốt, Hồ gi,” vì cái tin Nguyễn Ái Quốc chết vì bệnh lao trong tù đã được biết từ lâu. Các sử gia vẫn còn thấy một kho tàng truyện trong một thời gian không ai biết Hồ Chí Minh đang ở đâu, vào kho tàng như năm 1932-33.

Bản tin về cuốn sách được đưa ra trong lúc tại Việt Nam đang Cộng Sản đang tìm kiếm một hội nghị Việt Nam Học, trong đó nhiều nhà nghiên cứu nói về quan hệ giữa Hồ Chí Minh và Liên Xô, có người cũng đưa ra giả thuyết rằng Hồ Chí Minh không phải là người tin theo chủ nghĩa Cộng Sản mà chỉ theo một tiêu đề là lập dân tộc. Đó là ông Hồ chỉ giới thiệu tin cộng sản để Stalin sẽ dùng như một cán bộ của Đệ Tam Quốc Tế, rồi nhân đó được giúp đỡ để chống Pháp, giành độc lập cho Việt Nam. Đây lại là một vấn đề “Hồ thốt, Hồ gi” nữa. Có lẽ vấn đề “Hồ thốt, Hồ gi” thời này mới quan trọng, mà lại dễ xét đoán hơn.

Theo cuốn sách Hồ Chí Minh Sinh Bình Khảo, xuất bản tại Đài Loan vào tháng Mười Một 2008, thì người được gọi là “Bác Hồ” tên thật là Hồ Tệp Chấn cùng là người Hắc (Hakka), sinh ở Đài Loan trong cùng một gia tộc với tác giả, giáo sĩ Hồ Tuấn Hùng. Cựu Tổng Thống Đài Loan Lý Đăng Huy, cựu Thủ Tướng Singapore Lý Quang Diệu cũng là người Hắc. Ông Hồ có bệnh lao và vào nhà tù từ năm 1931 thật, nhưng ông Hồ Tuấn Hùng nói ông thấy các giấy khai tử, phải chờ người giới thiệu mới biết được. Trong năm 1933 một thám Pháp được tin chờ đợi nói ông ta đang ở Thái Lan, hoặc ở Nam Ninh, rồi lại có tin ông ta đổi tên là Mr Lung, và đang ở San Đu. Ông Hồ Tệp Chấn có thể dùng thời gian mà mình ở tù này để mô tả âm mưu Hồ thốt, Hồ gi diễn ra.

Chưa được cuốn sách trên thì không thể bàn, nhưng một câu hỏi ai cũng phải đặt ra là, “Nhân vật Hồ Chí Minh giới này có thể đánh lừa được nhiều người, nhưng làm sao đánh lừa được những cơ quan mật vụ và tình báo KGB trong những năm ông Hồ ở Matx-Cơ-Va? Ông Hồ đã sống ở đó trước năm 1924, rồi trở lại, bắt đầu công tác ở đó từ 1933 đến 1938. Làm sao đánh lừa người mà che mắt KGB được?”

Tuy nhiên, cũng có những tài liệu, thấy trong cuốn “Hồ Chí Minh The Missing Years” của Quinn-Judge, khiến chúng ta nghi ngờ. Bà Quinn-Judge tìm thấy tài liệu ở văn khố Nga Xô viết cũ trên, bà thấy năm 1938 ông Hồ nộp bản tiểu sử cho Đệ Tam Quốc Tế trong đó ông ghi năm sinh là 1903. Trừ đó, những tài liệu chính thức về ông ghi năm sinh trước hàng chục năm; như vậy tức là KGB cũng có thể bịa. Trong cuốn sách này cũng có chi tiết khác là một bản tiểu sử của Hồ Chí Minh do chính ông viết, cuốn Những Mưu Chuyển và đổi hướng của Hồ Chí Minh” viết bằng chữ Hoa đã được in, ở Trung Quốc năm 1948, trước khi in tại Pháp năm 1949, sau đó mới xuất bản ở Việt Nam. Tại sao ông Hồ ở Hà Nội từ 1945 mà không cho xuất bản cuốn đó trước khi in ở bên Trung Quốc? Đó cũng chỉ là những điều nghi ngờ; không thể kết luận Hồ Chí Minh thực ra là người ở Đài Loan chứ không phải người ở Nghệ An!

Những nghi vấn “Hồ thốt, Hồ gi” thật là đáng ngại quy tụ hẳn. Ông Hồ thực là người công nhân hay chỉ là người đi lợi dụng công nhân để theo đuổi mục đích để cướp dân tộc?

Đang Công Sản Việt Nam đang muốn đưa ra một hình ảnh mới về ông Hồ, theo nhu cầu giai đoạn “kinh tế tập thể hóa” để các đảng viên có thể tham nhũng và kinh doanh làm giàu. Bây giờ mà còn ca ngợi “Bác” như là người chỉn sổ về vang của Công Sản Quốc Tế, là người đã “mang ánh sáng chữ nghĩa Mác Lê Nin về Việt Nam,” vân vân, thì chắc chắn là nó quá quá, không còn thích hợp với công việc làm ăn theo “kinh tế thị trường” chút nào cả. Đúng quy luật thị trường, cái gì bán không được thì phải bỏ. Các thế giới người ta đưa biệt các đảng công nhân đã tác hại cho người Nga, người Trung Quốc, những dân tộc ở Đông Âu, người Khmer, người Việt Nam, vân vân, như thế nào rồi. Cuốn sách kỳ diệu đáng người này đặt tên “Sách Đen” là đúng lắm!

Cho nên đang Công Sản Việt Nam đang tìm cách xóa những dấu vết làm xấu cái bộ mặt “thân thiện” của Bác Hồ.” Vì vậy, hiện nay các nhà nghiên cứu trong đảng đang tìm cách gạt bỏ những vết đen trong cuộc đời của “Bác.” Cái vết đen lớn nhất, là ông Hồ đã “đi theo công nhân.” Phải thuyết phục mọi người rằng Hồ Chí Minh không thật tình theo chủ nghĩa công nhân, ông gia nhập đảng công nhân Pháp là vĩnh viễn, ông sang Nga xin Stalin cho học làm cán bộ công nhân là một đánh lừa. Ông bắt các đảng viên công nhân Việt Nam học tập những cuốn “Lịch sử Đảng” của Stalin mà ông cảm thấy đáng trong Hàng Péc Bó, tức là đưa là gì bịa! Với công tác gạt bỏ khuôn mặt của “Bác” như vậy mà thành công, thì sau cùng nhân dân Việt Nam sẽ có một hình ảnh hoàn toàn mới về “Bác”: Bác không phải là người công nhân. Bác chỉ là một người xỏ xo giỡn mà thôi.

Những điều với dân tộc Việt Nam, kể từ khi ông Hồ lập đảng công nhân đến giờ đã 78 năm, vẫn đến

thực ra không phải là ông ấy theo chủ nghĩa cộng sản thực hay ông ấy ba xỏ o. Bây giờ, đó chỉ là một câu chuyện sách vở, bàn luận cho vui tai.

Dù ông Hồ có theo chủ nghĩa cộng sản thực hay không, vào đảng cộng sản vì thực lòng hay là thực đoan gian trá, câu hỏi đáng nêu lên là “những hành động của Hồ Chí Minh có lợi cho khối cộng sản, cho các nước cộng sản như Liên Xô và Trung Quốc hay không? Nếu ông không làm theo lệnh của Nga Xô và Trung Quốc, thì người Việt Nam có được chút gì hay không? Đảng Cộng Sản đến giờ vẫn tuyên truyền rằng như có ông Hồ Việt Nam mới đánh đuổi được các người Pháp. Những đánh đấm lợi hại, cũng vì ông Hồ là cán bộ Đệ Tam Quốc Tế các quan tình báo thực giờ không ai không biết, cho nên chính phủ Mỹ lúc đó không tin ông ta, Mỹ quay sang giúp Pháp sau khi đã giúp ông Hồ một thời gian. Những quốc gia Á Châu, Phi Châu không theo cộng sản cũng vẫn giành được độc lập, đâu chỉ có Việt Nam? Ông Hồ sang Nga cùng thời gian ông Nehru thì đến Đệ qua hợp. Nehru có khuynh hướng xã hội nhưng khôn ngoan không đi theo cộng sản, không chịu làm tay sai của Cộng sản Đệ Tam. Người lợi hại, vì ông Hồ hành động theo lệnh của Stalin, đi vào hàng ngũ cộng sản quốc tế, lúc theo Nga Xô lúc theo Trung Quốc, cho nên chiến tranh lạnh kéo dài suốt 30 năm! Ví dụ Hồ Chí Minh là người yêu nước, ông chỉ muốn danh đi theo quốc tế cộng sản thôi, thì cái việc muốn danh của ông nó đi dốt quá! Vì nó gây tai hại nhiều quá!

Trong đó ông Hồ Chí Minh muốn theo chủ nghĩa dân tộc hay chủ nghĩa cộng sản, đi vào đó không quan trọng. Chỉ cần coi những hành động của ông khi đi theo cộng sản quốc tế đã gây ra những hậu quả nào. Có cách nào khác, không cần phải “giữ theo cộng sản” như vậy, mà kết quả tốt hơn không? Nhìn lịch sử các phong trào dân tộc giành độc lập sau Đệ Nhị Thế Chiến, những nước lợi theo cộng sản đều chịu đau khổ nhiều như thế.

Chính người đảng viên cộng sản Việt Nam bây giờ cũng thấy như vậy.

Ông Ngô Văn Anh, làm trong nhật báo Nhân Dân, phân tích các sai lầm của đảng Cộng Sản Việt Nam trong nhiều giai đoạn. Trong thời kháng chiến giành độc lập thì, “sao chép rập khuôn những chủ trương của Quốc Tế Cộng Sản,” trong khi “thực tiễn cách mạng ở những nước thuộc địa phương Đông (như Việt Nam) hoàn toàn khác.”

Một sai lầm khác là trong thời cải cách ruộng đất, Cộng Sản Việt Nam đã “sao chép công thức, cách làm từ các 'nước bạn' và áp dụng một cách cứng đơ trên diện rộng,” ông Ngô Văn Anh nói trong cuốn hồi ký. Chúng ta nhớ rằng trong quá trình cuộc cải cách ruộng đất, Hồ Chí Minh đã nhắc các cán bộ Trung Quốc sang chơi đờ, có lúc Hồ muốn tha một người đã góp nhiều tiền

cho kháng chiến như ng c v n không cho, Hồ chủ u thua. Hồ đã g i th báo cáo v i Stalin ngay sau khi làm ra đ o luật c i cách ru ng đ t, và xin Stalin cho ý kiến đ s a ch a nh ng sai l m.

Đó là nh ng hành đ ng, không c n bi t ông Hồ trong đ u nghĩ cái gì, tin cái gì. Nó tại h i nh th nào ai cũng bi t r i. Đ n đ i đám “con cháu bác” v n nh th . Ông Ngô Văn ng Anh vi t: “Sau tháng 4.1975 là công cu c xây đ ng mô hình Ch Nghĩa Xã H i đ a trên s sao chép m t mô hình có s n, duy ý chí đ đ t m c đích.” Sao chép. T i sao sao chép? Vì h “h c t p tác phong Hồ Ch T ch!”

Cu i cùng, v n đ không ph i là Hồ nào th t, Hồ nào gi .

Câu h i là: N u không có Hồ Chí Minh, li u dân t c Vi t Nam có giành đ c đ c l p hay không? Ai cũng bi t r ng dân Vi t Nam không thua dân Indonesia, dân Algérie, dân Ai C p. Hào ki t đ i nào cũng có.

Câu h i ti p là: Vì Hồ Chí Minh chăm ch theo l nh Đ Tam Qu c T , r i nghe l nh C ng S n Trung Qu c, dân Vi t Nam đã ch u nh ng h u qu nào? N u các chi n sĩ qu c gia, không c ng s n lãnh đ o đ t n c, thì ng i Vi t Nam có ph i kh nh v y hay không?

Hồ th t, Hồ gi , Hồ nào cũng là Hồ c .